

משך חכמה בראשית פרק כד פסוק ד

(ד) כי אל ארצי ואל מולדתי תלך, ולקחת אשה לבני (ליצחק). הנה אמר אברהם "ארצי", לרמוז כי ארם נהרים גם כן יהיה של בניו, שדוד עתיד לכבוש סוריא, ותהיה "ארצי". רק אליעזר השמיט דבר זה, שלא יחרה אף לבן ובתואל על זה. ויתכן כי אברהם לא אמר שילך אל משפחתו, רק אל העיר אשר נולד שם, ומשם יקח אשה אף אם אינה ממשפחתו - רק שתהא מן העיר הזאת. ולכן אמר כי הנערה אשר יראה בה נדיבות להטריח ולהשקות לגמליו, ראויה היא להינשא לבן אברהם ולהביא לתוך ביתו, ובטח תוטב בעיני הנערה ואביה להתחתן עם אברהם, ולא היה ניחוש. רק אליעזר רצה לאמת זה להם אשר הדבר בגזירה מוחלטת ובהשגחה פרטית [כאשר כן היה באמת] אמר שאברהם ציוהו ליקח ממשפחתו ומבית אביו [אולי סבר שזה נרמז באמרו "ואל מולדתי"] והוא ניחש, וכן היה כי העלמה היתה מ"בית אבי" אברהם. ולכן, שינה גם בזה שלא נתן לה הצמידים עד ששאלה בת מי היא, כי כיון שלפי דבריו הציווי היה מאברהם רק על משפחתו, מי יודע אם ממשפחתו היא?! ובאמת לא צוהו רק על העיר שבה נולד, ולכן נתן קודם ששאל בת מי היא, כי תהיה למי שיהיה תינשא לבן אברהם. ובזה מסולק מה שהקשו בתוספות למאן דאמר דבני נח נצטוו על הכישוף ולא תנחשו כתוב יעויין שם, שלפי זה הוא באמת לא ניחש, אך שסיפר להם שסמך על הניחוש שהיא ממשפחת אברהם, כמו שאמר לפניהם שנצטווה על זה גם כן מאברהם, ודו"ק.